

nii lihtsalt külastada. Vaimustusin ja üllatusin, kui rikkalik on nende pildikeel – kujutised paatidest, inimestest, rituaalidest, jahistseenidest – ja kui hea jutustamisoskus.

See kogemus muutis minu arusaama ajaloost. Alles siis, kui tekib isiklik side nähtuga, saad aru, et ajalooamatutes kirjeldatud maailm on tõesti päriselt olemas olnud. Seni on vaid pildid või faktid. Teise samalaadse kogemuse sain pärast üht konverentsi Californias San Francisco lähistel asuvas Muir Woodsi rahvuspargis. See paik on tuntud iidsete ranniksekvojade poolest – mõned puud on üle tuhande aasta vanad ja ulatuvad enam kuni

saja meetri kõrguseni, tüve läbimõõt võib ulatuda üheksa meetrini. Ranniksekvoiad on maailma kõrgeim puuliik ja üks vanimaid elusorganisme. Seal, selles müstilises metsas, sain tõeliselt aru, kui väike on inimene ja kui võimas on Loodus. Tajusin esimest korda nii elavalt, et olen üdini osa loodusest.

Milline on su lemmik elutarkus või rahvatarkus?

Ikka ja jälle on olukordi, kus tuleb meelde „Mida pole mõtet teha, seda pole mõtet ka väga hästi teha“, pärit on see ütlemine Toomas Liivamäe isalt.

In memoriam

TÜ raamatukogu mälestab
aastatel 2024–2025 lahkunud kolleege

Tiiu Aav 15.08.1937–25.02.2024

Marju Rikand 27.12.1943–24.04.2024

Külli Soobik 24.08.1965–28.07.2024

Kaljo Lepik 17.11.1930–07.10.2024

Krista Aru 01.08.1958–25.02.2025

Valve Liiva 29.01.1939–23.03.2025

Heljo-Mall Laas 07.04.1934–25.05.2025